

ligesom det ogsaa er Tilfældet, at de Træer, man faaer, ikke ere acclimatiserede, hvilket især kan anvendes paa de Træer, som komme udenlandsfra, men ogsaa paa dem, som faaes her, eftersom det oftere er Tilfældet, at Handlungartnere kjøbe Træer og strax derpaa igjen afhænde dem. Det er derfor hyppigt, at disse Træer, som man planter i sin Have og kjøber hos Handlungartnerne eller udenlandsfra, kun staae i en kort Tid og see friske ud, men efterhaanden henhugne, saa at Pengene altsaa ere spildte. Jeg troer, at det ikke var uden almindelig Interesse, at der var et Sted her i Landet, hvor man kunde kjøbe Frugttræer, med Hensyn til hvilke man havde Bished om, at de deels ere acclimatiserede og deels virkelig ere af de Sorter, de udgives for at være. Det forekommer mig, at denne Garantie har man ikke, isald denne Planteffole, der hidtil har været ved Frederiksberg, skal bortforpagtes; thi i dette Tilfælde kommer den aldeles i Glæse med de private eller med Handlungartnernes Planteffoler, ved hvilke man ikke har den behørigte Garantie. Jeg er forvisset om, at, hvis denne Sag gribes rigtigt an, vil den ikke forvolde Staten store Udgifter, og jeg troer, at de Omstændigheder, som ville bevirke, at denne Sag ordnes paa den rigtige Maade, ere, deels at der ansættes en duelig Gartner ved Planteffolen, dernæst at Priserne paa Træerne ikke blive overdrevent høie, men moderate, og endelig at det bliver bestemt, at ikke alene Almuesfolk, men Alle og Enhver der kunne faae Træer at kjøbe, og at der sørges for, at det bliver tilstrækkeligt bekjendt i hele Landet. Jeg maa, ligesom den ærede Taler, til hvem jeg har sigtet, ønske, at Planteffolen ved Frederiksberg bibeholdes, og jeg skal være meget villig til, dersom han skalde søle sig opfordret til i denne Retning at stille et Ændringsforslag til Sagens anden Behandling, da at understøtte ham.

Indenrigsministeren: Hvad de to ærede Landsthingsmænd, der have omtalt Frugttræplanteffolen paa Frederiksberg, have ytret, stemmer ganske og aldeles overeens med og er tildeels en nærmere Udvikling af hvad jeg tilbød mig at forelægge det andet Thing til Styrke for Bibeholdelsen af denne Planteffole, men

som dog ved tredie Behandling ikke vandt Pluralitet for sig. Imidlertid være Meningerne saa deelte, at, hvis der i Landsthinget skulde udtale sig en almindelig Stemning for Bibeholdelsen idetmindste i nogle Aar af denne Skole — efter Forslaget af Folkethingsudvalget, som er tiltraadt af de ærede Herrer, skulde Gartnerne jo ansættes paa Dypsigelse, — saa er det jo muligt, at det andet Thing igjen optager det samme Resultat, som det havde vedtaget ved Sagens anden Behandling. Det, som egentlig gjorde Udslaget, troer jeg, var den Sætning, som i Folkethinget antoges af de fleste Medlemmer, og som vistnok ogsaa i sin Almindelighed er rigtig, at, hvad der egner sig for den private Industrie, skal Staten ikke besfatte sig med, og det blev paastaet, at denne Green af Industrien var i god Fremgang, og at der eksisterede gode Planteffoler. Jeg har dertil bemærket, at, naar Priserne ved Frederiksberg Planteffole bleve satte omtrent lige med dem, der ere gangse for lignende Træer hos de private Gartnere, vil denne Have, idetmindste ikke i nogen mærkelig Grad, skade de private Planteffoler, og det maa jeg endnu vedblive at antage. Jeg skal saaledes ganske overlade til de ærede Landsthingsmænd, om de ville stille det bebudede Ændringsforslag til anden Behandling. — Hvad angaaer det, der af en tredie Landsthingsmand er ytret om Ansættelsen af en videnskabelig Docent i Gartneriet — saaledes forstod jeg det, idet han nemlig sammenlignede disse Haver med den botaniske Have, — da skal jeg ikke gaee dybt ind derpaa, da jeg troer, at det ligger udenfor denne Sag. Den gaaser nemlig ud paa at tilveiebringe de fornødne Pengemidler til at vedligeholde en mindre Deel af de Haver, der tidligere have været ansætte for offentlige eller som kongelige Haver. Jeg tvivler ogsaa meget paa, at det almindelige Gartneri her i Landet, Blomstergartneri, Driveri osv. egner sig til en saadan videnskabelig Udvikling, og at det i mindste Maade kan sammenlignes med det botaniske Studium, der vist ganske rigtigt hører under Universitetet og ikke under Indenrigsministeriet, ligesaaalidet som det vilde være hensigtsmæssigt at lægge Blomstergartneri, Driveri o. s. v. under Cultusministeriet.